

LACKFI JÁNOS

Szőrmók izompók

LACKFI JÁNOS (1971) Zsám-bék

Porondon
poroszkál
a roppant
oroszlán,
Kiáltunk,
sikítunk:
APUSKÁM,
EZ AZTÁN!

Ha tüsszent,
ha prüsszent
a kényes
sörényes,
A szolgák
zsepikkel
letörlik:
DE ÉDES!

Ha fordul,
ha mordul
a nagyvad
kevélyen,
begyorsul
a pulzus,
fagyos lesz
a vérem!

E szőrmók
izompók
befal két
tehénkét,
kacsákat,
libákat,
malackát...
Na, kér még!

Oroszlán,
te aztán
diétát
nem ismersz,
de majd én
tanítlak,
vegánság
remek lesz.

Oroszlán,
királyom,
egyél csak
salátát,
a cékla,
a répa,
a krumpli
vagányság!

Vegán lett
sörényes
oroszlán
barátod,
nem csámcsog
szalonnán,
se húson.
Na, látod?

Pofáját
kitátja...
Mogorva
cseppecskét...
Szalad már
utánam
hörögve...
Segítsééég!

Állati Ferrari-félék

Futnak a, futnak az antilopok,
Futnak a, futnak a zergék,
Kis csapat, nagy csapat erre robog,
Taptara, mennek a kergék.

Kipkopi, gyötrik a néma követ,
Állati Ferrari-félék,
Sorra suhannak a fák, a füvek,
Félreugorhat a félénk!

Zúgnak a dombok, a völgy kavargó,
Száll a levél meg a porhó,
Dörren a katlan, akár a dobok,
Pöffen a por, a gomolygó.

Kattog a, pattog ezernyi csülök,
Mint pufogó gumilabda,
Nyűvik a kunkorodó levegőt,
Szerte világba szaladva.

Szisszen a, hussan a zergecsapat,
Surrog a fürge gazella,
Szállnak az antilopok, sabadapp,
Már le sem érnek a gazba!

Száll a Tejúton a banda, hahó,
Csillagokat ver a lábuk,
Űrbe hasít a rakéta-popó:
Csá, pici, emberi bábuk!

Kismanók és rémpofák

A víz alatt a nagyhalak,
a kishalak
csak pördülnek, csak fordulnak,
csak siklanak.
A pikkelyek, a halszemek,
a víz süket,
de látni mégis táncukat,
sürgésüket.
A pördülő, a forduló,
a lángoló,
vad napfény ömlik, fortyogó
nagy tűzfolyó.
A kis piros, a türkizkék,
a színarany,
a csillámokkal pettyezett
suhan, suhan.
A legcukibb, a rusnyaság,
a szörnyeteg,
a kardfogú, a lukfűlű,
a pöffeteg.
Mind csusszanó meg lustuló
meg surranó,
mind csecsemő meg bajszos úr
meg kismanó.
Mind pettyezett vagy egyszínű
vagy csíkozott,
mind szétterülve libbenő
vagy elmozog.
Csak forgolódnak, sürgölődnek
szüntelen,
megtelik furcsa társasággal
vízfejem.

Kőlakók

Csontállatkák laknak a kőben,
Kővé tömörült sűrű időben.
Helyben úsznak százezer éve,
Jól befalazva, halva is élve.
Csigahéj, csigahéj tekeredik egyre,
Pincébe lépcső, vagy az emeletre.
Ormótlan őshal bolygó úrhajója
Végtelenben vándorútját rója.
Antennákkal teszetosza rákok
Cirógatják a megfagyott világot.
Szitakötők is kőbe szorultan,
Őskori lepkék libegnek a múltban.
Ősgyík ordít buborékos árván,
Szél citerázik bordacsontja rácsán.
Ászkák másznak öreg alagútban,
Sziklák mélyén szivacsosan út van.
Csúsznak, kúsznak, kibuknak a fénybe,
Felnőtt, nagyika, kicsi gyerek nézze.
Csontállatkák laknak a kőben,
Nem mocorognak, mennek előre.